Pierdut zăceam în greu păcat,
căzut din al iertării har,
/: când Doamne iar m-ai căutat,
şi-atât de dulce m-ai chemat,
la Tine iar,
la Tine iar! :/

Ce-adânc-a fost căderea mea,
şi în ce adânc păcat zăceam,
/: că-n starea mea nespus de rea,
simţeam că-n desnădejdea-mi grea
pe nimeni n-am,
pe nimeni n-am! :/

Fiinţa-ntreagă mi-a pătruns,
chemarea dulcelui Tău har,
/: cu-ntregu-mi suflet Ţi-am răspuns,
lăsând păcatul meu ascuns,
în plâns amar,
în plâns amar! :/

Cu scumpu-Ţi sânge mi-ai spălat,
din nou păcatul făptuit,
/: o, Doamne-n veci fii lăudat,
ce har să fii din nou iertat,
ce har slăvit,
ce har slăvit! :/

Atât de-adânc îţi mulţumesc,
îndepărtat pe veci de rău,
/: cu-ntreagă inima-Ţi slujesc,
şi-ntreaga-mi viaţă Ţi-o jertfesc,
pe veci al Tău,
pe veci al Tău! :/